

ऽस्तु । यतः कारणात् स्वः स्वर्गं गन्तुं त्वं समीहसे चेष्टसे अतस्ते तुभ्यं नमोऽस्तु
॥ २१ ॥

यतो-यतः समीहसे (13.) ततो नोऽभयं कुरु ।

शं नः कुरु प्रजाभ्योऽभयं नः पशुभ्यः ॥ २२ ॥

हे महावीर यतो-यतः यस्माद्यस्मादुश्चरितात्वं समीहसे अस्मास्वपकर्तुं चेष्टसे
ततस्ततो नोऽस्माकमभयं कुरु । किं च नोऽस्माकं प्रजाभ्यः शं सुखं कुरु नोऽस्मा-
कं पशुभ्यः चाभयं भीत्यभावं कुरु ॥ २२ ॥

सुमित्रिया न आप ओषं ॥ २३ ॥

यजुः । व्याख्यातम् [६. २२.] ॥ २३ ॥

तच्चक्षुर्देवहितं पुरस्तादुक्कमुच्चरत् । पश्येम शरदः शतं जीवेम शरदः श-
तं शृणुयाम शरदः शतं प्रब्रवाम शरदः शतमदीनाः स्याम शरदः शतं
भूयश्च शरदः शतात् ॥ २४ ॥

इति माध्यन्दिनीयायां वाजसनेयसंहितायां षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥

सूर्यदेवत्या ब्राह्मी त्रिष्टुप् । एतैर्मल्लैर्यो महावीरोऽस्माभिः स्तुतः तत् चक्षुः
जगतां नेत्रभूतमादित्यवृषं पुरस्तात् पूर्वस्यां दिशि उच्चरत् उच्चरति उदेति इतश्च
लोपः परस्मैपदेष्विति [पा० ३. ४. १०.] इकारलोपः । कीदृशं तत् देवहितं देवहि-
तं स्थापितम् यद्वा देवानां हितं प्रियम् शुक्रं शुक्लं पापासंसृष्टं शोचिष्मद्वा । तस्य
प्रसादात् शतं शरदः वर्षाणि वयं पश्येम शतवर्षपर्यन्तं वयमव्याहृतचक्षुरिन्द्रिया
भवेम प्रार्थनायां लिङ् अत्यन्तसंयोगे द्वितीया । शतं शरदः जीवेम अपराधीनजी-
वना भवेम । शतं शरदः शृणुयाम स्पष्टश्रोत्रेन्द्रिया भवेम । शतं शरदः प्रब्रवाम
अस्वलितवागिन्द्रिया भवेम । शतं शरदः अदीनाः स्याम न कस्याप्यग्रे दैन्यं कु-
र्याम । शतात् शरदः शतवर्षोपर्यपि भूयश्च बहुकालम् पश्येमेत्यादि योज्यम् ॥ २४ ॥

श्रीमन्महोदधिरकृते वेददीपे मनोहरे । अध्यायः शान्तिपाठार्थः षट्त्रिंशोऽयं
प्रकाशितः ॥ ३६ ॥ ॥